

ДЕТСКА РАДОСТЪ

човѣкъ звезда да сваля. Но то се престорило, че ужъ и това може, па рекло:

— Добре, царю честити! Само събери всичкитѣ си хора и всичката си стража да я нарисувамъ. Та като покажа на звездния царь колко войска имашъ, да се уплаши и да ми даде една звезда.

Не разбралъ царьтъ хитрината на момчето и заповѣдалъ всичкиятъ царски свѣтъ да се събере на купъ предъ двореца. Като се събрали всички, момчето извадило четката отъ кутийката и викнало:

— Мирно!

Изведнажъ цѣлата царска свита като че се вкаменила. Дръпнало момчето на единъ войникъ

мустака, не мърда. Дръпнало на другъ ухото, и той не мърда. Само гледа, изпулилъ очи като бухаль.

Изплашилъ се много царьтъ. Разбралъ той, че силата на момчето е голѣма и че е по-добре да станатъ приятели. Помолилъ той момчето да му прости, и му обещава, че нѣма вече да го лъже и царски човѣкъ ще го направи, само да съживи народа му.

Засмѣло се момчето. Вдигнало ржка и извикало: — Готово!

Размърдала се войската. Съживилъ се царскиятъ народъ. Зарадвалъ се много царьтъ и наградилъ богато малкия рисувачъ. Отъ тогава момчето заживѣло въ палата весело и щастливо.

Емиль Кораловъ

ПРОЛѢТЬ

Днесъ развѣ се надъ свѣта знамето на пролѣтъта;

съ яносинята си свила цѣлото небе застила.

Стрѣхичкитѣ тихо пѣятъ, радостни сълзици лѣятъ —

капятъ капки благодатни, всички вадички сж златни.

Слънчо съ нови златни дрехи веселъ грѣй надъ всички стрѣхи.

Вижте, какъ се той навежда въ капки, въ барички оглежда,

златенъ, хубавъ, премѣненъ въ пролѣтния, топѣлъ день!

Ахъ, развѣ се надъ свѣта знамето на пролѣтъта!

Вѣй се опнато надъ насъ цѣлото отъ синъ атлазъ.

Смѣй се слънцето въ срѣдата и облива го съ позлата.

Ст. Цанкова-Стоянова